

Eva Staňová
Domenico Cimarosa: Il matrimonio segreto v Čechách / Domenico Cimarosa: Il
matrimonio segreto in Bohemia
Bakalářská práce UK FF v Praze, Ústav hudební vědy, Praha 2012, 61 s.
Oponentský posudek

Předložená bakalářská práce se věnuje jednomu z dobově nejvýznamnějších italských operních skladatelů, Domenico Cimarosovi (1749–1801) a recepci jeho nejúspěšnější opery buffa *Il matrimonio segreto* (1792) v Praze resp. v českých zemích v posledních letech 18. a na počátku 19. století. Její největší část je založena – což je samo o sobě na úrovni bakalářské práce plně legitimní a přijatelné – na shrnutí či „převyprávění“ příslušné odborné literatury. Týká se to zejména kapitol a podkapitol 1. (1.1, 1.2 – 1.2.1 a 1.2.2), 2. (2.1, 2.2) i větší části kapitoly 3. (3.1 –3.3).

Při tomto „převyprávění“ se ovšem autorka zjevně dopouští různých nepřesností a formulačních neobratností. Stranou ponechávám problémy, jež jsou čistě jazykové či stylistické povahy, a zmíním pouze některé z mých věcných otazníků a kritických poznámek:

- s. 8: Neapol jako největší město Itálie a hlavní centrum vývoje opery v rámci celé Evropy – co byla tehdy (= v 2. polovině 18. století) geograficky a politicky „Itálie“, a neexistovala snad na evropském kontinentu (samozřejmě včetně Apeninského poloostrova neboli největší části dnešní Itálie) také jiná důležitá operní centra?
- s. 10: odkud má autorka údaj o vzniku 80 klavírních sonát, zkomponovaných během krátkého dvoutýdenního pobytu Domenico Cimarosy na toskánském dvoře u vévody Leopolda (pozdějšího císaře Leopolda II. Habsburského) počátkem roku 1787? Lze takovému údaji věřit, neboli je vůbec možné a myslitelné, aby tak velké množství skladeb mohlo vzniknout během tak krátké doby, kdy měl skladatel na dvoře toskánského vévody patrně i mnohé společenské povinnosti?
- s. 10: *Théâtre Kamenny* – odkud, z jaké publikace a z jakého jazyka, opsala či neobratně přeložila autorka tento podivný (snad francouzsko-ruský?) název?
- tamtéž, pozn. 15 (internetový odkaz citovaný v angličtině): v jakém asi jazyce psala původně ruská carevna Kateřina II. baronu Melchioru Grimmovi do Paříže?
- s. 11 ad. *Královská kaple* – co to je, co si pod tímto českým termínem, podle mě patrně doslovným překladem termínu *King Chapel*, případně *Chapelle de Roi* nebo *Königliche Kapelle* autorka práce představuje?

– s. 11 domnělí „zakladatelé polské národní opery“ J. Kozłowski, M. Kamiński a M. Gaetano: opět, odkud má autorka práce tento údaj, a co se podle ní tím „zakladatelstvím“ míní? A dále také, ví autorka něco o tom, jak tomu bylo v roce 1791 s Polskem a s jeho národní a státní existencí?

– s. 23 – analýza hudebních prostředků: úplně nerozumím formulaci, hovořící o dílčích kontrastních tempech a metrech, jež „konvenují se změnami pohybu textu“, jakož i formulacím, jež hovoří o tom, že „tato struktura formy zajišťuje efekt spontaneity a flexibility díla“ nebo o tom, že „svou plastičností a blízkostí k lidové melodice árie prozrazují autorův neapolský původ“ (ad.).

Předpokládám, že autorka práce dokáže při obhajobě uspokojivě zodpovědět tyto i další případné otázky zkušební komise.

Původním přínosem práce Evy Staňové jsou podle mne především pramenné údaje, shromážděné a sepsané v kap. 3 resp. v podkapitolách 3.2 – 3.4, jež se týkají verze libreta Cimarosovy opery, vydaného k pražské premiéře a jejích rozdílů oproti původnímu uvedení této opery ve Vídni, jakož i dalších pramenných materiálů, uložených v různých fondech v Praze i mimo Prahu a dokumentujících ranou recepci této opery v českých zemích.

Jak jsem již zmínila výše, předložená bakalářská práce Evy Staňové vykazuje různé věcné i formální nedostatky a formulační nepřesnosti a neobratnosti. Přesto však jsem přesvědčena o tom, že autorka přistoupila ke své práci vážně a zodpovědně a vynaložila při zpracování zadaného tématu maximální péči a úsilí, jakých byla schopna. Neboli jinými slovy, že její práce vyhovuje nárokům, kladeným na bakalářskou kvalifikační práci a může být proto přijata k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace:

V Praze 1. 9. 2012

Prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.